

stemmelse mellem Folkethinget og Regjeringen, hvorimod der, hvad den høitærede Minister ogsaa maatte have vidst, inden han indtraadte i Regjeringen, er en uhyggelig Uoverensstemmelse mellem Regjeringen og Folkethinget. Naar da dette forhold sig faaledes, tror jeg, vi tør hævde, at efter som Regjeringen forelagde sine Forslag, har Regjeringen egentlig ikke forelagt Thinget Lovforslaget om Lønningerne ved Hæren i det bestemte Saad at se det gjenomført i denne Samling, hvorimod det er naturligt at antage — og der er heller ingen Beskyldning deri — at det er paa Grund af den Stemning, der har givet sig tilhørende her, at den nu saa sent i Samlingen er kommen frem med det andet Forslag. Man har behandlet dette Lovforslag af Ministeren meget velvilligt. Jeg hender intet Tilfælde, hvor Folkethinget har modtaget Forslag af den Natur paa den saadant Maade, som Folkethinget har modtaget disse mindre Lønningelove. Lønningeloven for Søværnet, — den ligger ikke for her, men jeg maa benytte den her til Sammenligning — blev forelagt i en saadant Skikkelse, at den vidnede om, at Regjeringen ikke havde haft Dio for den reelle Forskiel mellem de forskjellige Personers Stilling i Hæren og Marinen, men kun havde holdt sig til Navnene, inden den forelagde Forslagene. Dette har vedkommende Udvalg søgt at rette. Man har dernæst efter at have forvirket sig om, at vedkommende underordnede Bestillingsmand i Hæren og Flaaden, efter deres Alder og det Krav, man gjør til dem i flere forskellige Henseender, ere flettere stillede end Bestillingsmandene under de civile Ministerier, taget Initiativet til at forhøje de Tillæg, som Ministeriet har sørlangt. Jeg siger altsaa, at Udvalget har stillet sig overordentlig velvillig til disse Forslag, dog der kan ikke spørges nogen Grund, til at gaa videre deri, at Titlerne ere blyerne forandrede, thi det hidrører simpelthen fra andre Bestemmelser i Loven, hvorved man ogsaa har lagt sin Velvilje for Dagen i den Velvilje, der ogsaa berører den Klasse af Besalingsmand, som der her er Tale om at give yderligere Tillæg. Selv om derfor, den ærede Minister meget godt kan have, at Erkendelsen hos ham og hos Regjeringen om det Fornødne i et saadant Forslag har været tilstede, maaske endog i mange Aar og ogsaa i denne Samling, tror jeg ikke det kan modsiges, at efter som Forhandlingernes hele Gang har været, er det dog først nu, at denne Erkendelse er kommet frem i praktiske, positive Forslag fra den ærede Minister. Jeg skal gjentage, hvad jeg udtalte ved anden Behandling, at jeg tror, at naar Revisionen af Lønningeloven foreligger, vil et saadant Beløb, som der her er Tale om, at skulle bevilges, medgaa endnu yderligere, end det, der nu bevilges til det samme Antal Premierlieutenanter. Jeg tror, det vil blive Sølgen, og jeg kan heller ikke forstaa Andet af Debatten, end at Ingen har modsat sig det. Det er altsaa ikke

Realiteten af Forslaget, man er imod, indtagen forsaavidt man kunde finde en anden Fordeling af det Beløb, som bevilges til Premierlieutenanterne, end der nu finder Sted, men man taler her mere om Betimeligheden og den formelle Side af Sagen. Betimeligheden søger man nu at komme over efter en Anvisning fra det ærede Medlem for Nøen (Bojser), idet man mener, at saakreint man vil give dette Beløb, kan man give det paa Jnianssloven, hvorved altsaa de Herrel, som ville have det givet iaar, paa den Maade kunne faae Realiteten af deres Lønner tilfredsstillende ved at stemme for et saadant Forslag, men paa den Maade vil ogsaa en væsentlig formel Indvending være skrevet, og jeg er tilbøjelig til at antage, at de Herrel, der holde saa stærkt paa nærværende Forslag, ville gjøre særdeles vel at vise sig imødekommende mod den Lante, der er bragt frem af det ærede Medlem for Nøen, thi hvis Forslagene bleve forfaste, efter at man havde holdt Bestemt paa selve Indbringningsforslaget, tror jeg ikke, det ærede Medlem vilde opstille sit Løfte om at bringe det frem paa Jnianssloven. Kommer denne Lante frem paa Jnianssloven, da antager jeg, at Udskillige, idet deres formelle Indvendinger fjernes, ville være tilbøjelige til at stemme for Realiteten, men da fremtræder det klart, at man kun har bevilget denne Sum for eet Jnianssaar, og der fremtræder klart for de Paagjaldende, at de kun kunne gjøre Regning derpaa for eet Jnianssaar, men det naar da frit til næste Aar, — thi jeg antager ikke, at vi faae Hovedforslaget færdigt iaar, efter som Stillingen er endelig at optage det i en Lønningelov eller at inddele Premierlieutenanterne i andre Lønningelasser og tillige foruden de Indrømmelser, som opnaas under Behandlingen af Hovedlønningeloven, at opnaa visse andre Indrømmelser fra Regjeringens Side, som maaske vedkommende Udvalg og Thing sætte Pris paa, medens det dog ikke er af saa væsentlig Betydning fra Regjeringens Standpunkt. Det er jo Tilfældet i al Forhandling, at der altid maa gives Noget for Noget, naar Bestaab skal holdes, men Stillingen hos os er jo den, at man forunder sig over, at vi ikke kunne gaa ind paa Alt, hvad der sørlanges fra den anden Side, samtidig med at man ikke kan forstaa, at vi kunne blive fortrydelige over, at de ikke ville gaa ind paa Noget, som kommer fra os. Man maa finde sig i, at der under en uheldig politisk Stilling i det Hele finder en uheldig Samarbejden Sted, og at der ved Uoverensstemmelser mellem Regjeringen og Folkethinget fremkommer Klumper for Samfundet baade til den ene og til den anden Side, men man maa ikke vente, at vi skulle være saa naive, at vi som det blev sagt af det ærede Medlem for Alsborg Amts 5te Valgfreds (B. Holm), i forskellige Sager — det gjælder ikke væsentligst denne Sag — ville spille vore Krummer ud, saa at vi intet have tilbage, hvorfor vi kunne for